

1926

Al Concurs de Mallorca
meu mestre aplecat
Lluís Millet.

Al cap de tres dies vaig tenir una llarga conversa amb el delegat governatiu, un senyor menorquí molt amable i simpàtic, i fetbre perfecte carrec de tot, es el que are encarrega l'assumpte. Nos enterem millor amb aquest que amb el governador.

Es tot quant fins aquí vos puc dir i vos tindre al consent dels esdeveniments.

Som vostre sincer
i afectuós amic

Quinto puntana

En Elnis Millet

Barcelona

28- octubre 1926.

Honorable mestre: Rec en vostre poder un telegrama que vos vaig adreçar el dia 19 del corrent en el qual vos comunicava que el Governador Civil d'aquí nos havia fet aplacar la "Festa de la Música" que havíem senyalada per el dia 22 d'aquest mes.

L'acelaparement que me va produir semblant fet, trastornant tot el meu esser, ni ha tengut tots aquest dies sense donar-vos més noves ni fins i tots les elementals de confirmar-vos el dit telegrama.

Els motius? No los hem pogut esbrinar fins are i lo poc que hem pogut deduir es que se va amistar de tal manera que una cosa han innocent i ben intencionada, com la nostra. li sembla una montanya

inexpugnable. S'equivoca de casó a pent
i com pareix que a una persona que desem-
penya un càrrec oficial li està mal el
dia que s'ha equivocat, noltros hem pa-
gat els plats romputs.

Dic que s'equivoca, perquè el dia 19 al
matí - el mateix dia que a la nit vos vaig
telegrafiar - varem anar al Govern Civil
per comunicar-li que havíem senyalat el
dia 22 per la celebració de la "Primera Festa
de la Mineria a Mallorca" i li donarem les
degudes explicacions perquè sebes de que se
tractava. En el curs de la conversa sortia,
ell, amb cada intemperancia que semblava
talment que l'esperonaven en carn viva. Era
més que incompreensible. Al anunciar-li que
vos havíem de parlar, com a President del jurat,
se desfi en grans elogis a vos i al vostre talent;
però nos anuncia que no se deixeria enganyar
i que en qualsevol punt de la Festa que ell
cregués que se sortia del objecte i finalitat
de la mateixa, la suspendria immediatament

exigint les responsabilitats que porten del cas. La nostra més completa conformitat sigui la contesta, perquè per endavant teniem la seguretat de que no vendria a Xò que vos volguessen comprometer vos a Mallorca per treure-ne sols el corresponent disgust. Nos dignei que el hi comunicassin d'ofici, com està manat, i nos despedirem ben amics.

La conversa la tinguérem en català.

Després ja de dinar i mentres prenia el cafè, vaig rebre una carta del Delegat Governatiu en la qual me deia que en comptes de comunicar la celebració de la Festa per ofici, ben fessin amb instància en la qual detallàssim tot el programa a desenvolupar, els noms dels que haurien de parlar i els extrems a tractar en cada un dels parlaments, persones que haurien d'assistir i tots els altres pormenors. La instància havia de tenir entrada al Govern Civil abans de les dotze del dia següent.

El Delegat Governatiu ja constar que escrivia per manament del Governador.

Per miés que la cosa nos vengué un poc de non, no per això hi vaig donar una gran importància. Un excés d'escrúpols i una indigestió de legalisme, si-gué el meu comentari; al mateix temps que me vengué a la memòria que era a Barcelona n'Alfons XIII i en Primo de Rivera, i que Mallorca està

més prop de Barcelona que de Madrid.

El mateix dia a la nit, enen les nou i mitja, mentre estavem anotant els compromisos que teníem de localitats per les que nos haurien estades demanades - que per cert ja teníem pleus tots els palcos de platea, primer i segon pit - va arribar al nostre estatge social un policia ciclista dignent que el President fes el favor d'arribar immediatament al Govern Civil.

Hi vaig anar tot seguit i molt amable però molt espallat Enerris me suplica que aplaquesem la Festa, feu constar que no la suspensia sinó que l'aplaçava; que s'havia enterat i demanot noves de la Festa i que no tenia tant color de rosa com li havíem pintat el matí.

La conversa significà molt curta. M'en vaig tornar al "Orfeo" a tirar la Bomba, perquè altre cosa no significà l'efecte que produí al Mestre i Choristes, i quant sortissem d'allí significà quant vos vaig telegrafiar.

L'endemà en un dels intermedis de l'òpera que se cantava en el Teatre, nos trobarem al parrillo i al demanant-li de noves se posà tot fora de si i com ell cridava jo també vaig cridar produint una escena que omplena de estupefacció als demés que eren per allí. Nos despeditem anunciant-li que un dia d'aquells passaria pel Govern Civil per tal de tenir una conversa amb ell i de deixar totes les coses i totes les persones en el seu lloc respectiv. En aquesta ocasió significà que vaig saber que la seva determinació obeia a que 'ls diaris haurien publicat el programa abans d'ell saber-ne res.

Lo que els diaris haurien publicat, el dia anterior, enen els noms de la Regina i de les dames de la Cort d'amor.